

forhold og uden for Københavns kommune tillige til tilvejebringelse af fælles tekniske forsyningsanlæg for et bebyggelsesområde eller dele heraf. Der stilles ikke i byggelovens ekspropriationsbestemmelser noget krav om, at der skal foreligge nogen formelt tilvejebragt plan, forinden en ekspropriation kan foretages.

I det forslag til ny bygge lov, som samtidig hermed fremsættes af boligministeren, er imidlertid heller ikke optaget de øvrige ekspropriationsbestemmelser i § 56, stk. 1, og § 59 a i den gældende bygge lov og i § 41, stk. 1, i den københavnske bygge lov. Disse bestemmelser indeholder den gældende generelle hjemmel for kommunalbestyrelserne og amtsrådene til at foretage ekspropriationer til kommunale henholdsvis amtskommunale anlæg og institutioner som f. eks. et sygehus, en administrationsbygning eller et idrætsanlæg. Denne ekspropriationshjemmel for kommunalbestyrelserne og amtsrådene er heller ikke optaget i nærværende lovforslag. Begrundelsen herfor er, at der efter reglen i lovforslagets § 16, stk. 3, i almindelighed skal foreligge en lokalplan, førend der kan ske påbegyndelse af det bygge- eller anlægsarbejde, til hvis gennemførelse ekspropriationen skulle foretages. Det vil da være mindre vel stemmende med offentlighedens medvirken under tilvejebringelsen af en lokalplan, hvis dens indhold kunne være reelt præjudiceret af en allerede foretagne ekspropriation. Når lokalplanen er endeligt vedtaget eller godkendt, foreligger der efter det foreslåede stk. 1 hjemmel for kommunalbestyrelsen til om fornødent at ekspropriere til virkeliggørelse af planen, f. eks. til opførelse af det kommunale eller amtskommunale anlæg.

Der foretages således ingen udvidelse af ekspropriationsadgangen for kommunalbestyrelsen i forhold til de gældende bestemmelser. Tværtimod vil den forudsatte ophævelse af de nævnte bestemmelser i bygge lovene føre til, at ekspropriationer til kommunale og amtskommunale anlæg (bortset fra vej anlæg) først kan foretages, når disse anlæg er fastlagt i en lokalplan, som er tilvejebragt efter lovens særlige procedureregler herom. Det følger af bestemmelsens placering i kapitel 4 — og er i overensstemmelse med den gældende byplanlovs § 12, stk. 1 — at en lokalplan ikke kan danne grundlag for en ekspropriation, før planen har fået endeligt bindende virkning ved offentliggørelsen i henhold til lovforslagets § 30.

Ligesom efter gældende ret kan kommunalbestyrelsen imidlertid ekspropriere ikke blot, når det pågældende areal ifølge planen skal anvendes til offentlige formål, men i det hele til virkeliggørelse af planen. Bestemmelsen hjemler således fortsat ad-

gang for kommunalbestyrelsen til at ekspropriere et areal, når ejeren ikke kan eller vil udnytte arealet i overensstemmelse med lokalplanens bestemmelser, og når kommunalbestyrelsen finder det nødvendigt at virkeliggøre planen med henblik på overdragelse af arealet til f. eks. en privat bygherre, der vil disponere over arealet i overensstemmelse med planens bestemmelser.

Da de byplanvedtægter, der er godkendt i henhold til den gældende byplanlov, foreslås opretholdt, vil det være nødvendigt, at kommunalbestyrelsen også fortsat tillægges beføjelse til at foretage ekspropriation til virkeliggørelse af en sådan byplanvedtægt.

Som ekspropriationsbesluttende myndighed er i forslaget anført kommunalbestyrelsen. Om adgangen for kommunalbestyrelsen til at bemyndige et af dennes udvalg til på kommunalbestyrelsens vegne at træffe beslutning om ekspropriation henvises til indenrigsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 167 af 15. juli 1974 om amtsråds og kommunalbestyrelsers beslutninger om ekspropriation af fast ejendom.

Stk. 2 svarer til § 25, stk. 1, i ekspropriationsprocedureloven og § 44, stk. 1, i lov om offentlige veje.

Stk. 3, der omhandler ekspropriationsproceduren, svarer til de gældende regler for de fleste kommunale ekspropriationer. Stk. 3 erstatter §§ 32 og 33 i det oprindelige lovforslag, som i højere grad videreførte de gældende — mere forenklede — procedureregler i bygge lovene og byplanloven. Ved denne ændring i forhold til det oprindelige lovforslag imødekommes et ønske fra bl. a. Kommunernes Landsforening om, at fremgangsmåden ved ekspropriationer til virkeliggørelse af en lokalplan skal følge de procedureregler, der er foreskrevet for ekspropriationer efter loven om offentlige veje, lovebekendtgørelse nr. 423 af 11. september 1972. Dette indebærer navnlig den ændring i forhold til det oprindelige lovforslag, at kommunalbestyrelsen, før den træffer beslutning om ekspropriation, skal afholde en åstedforretning, hvorunder de berørte grundejere gøres bekendt med ekspropriationens omfang og får lejlighed til at fremkomme med indsigelser mod det planlagte projekt.

Stk. 4, 1. og 2. pkt., svarer til § 12, stk. 3, i den gældende byplanlov, § 56, stk. 6, i bygge loven og § 41, stk. 2, i den københavnske bygge lov. Lige så lidt som ved gennemførelsen i 1972 af de nugældende ekspropriationsbestemmelser i lov om offentlige veje er det fundet rigtigt at følge forslaget i betænkning nr. 595/1971 om oprettelse af et særligt ekspropriationsankenævn.

Bestemmelsen må i øvrigt sammenholdes med den almindelige klagebestemmelse i lovforslagets §